

לטול טוב

211 חוו לי לאנטו בדת משה וישראל ואני אפלח
ואCKER ואיזו נאפקרים יהי לי כי פה לכת נברין יהודאין דפלתין ומוקריין וזהן
ומפרנסין לנשיהון בקושטא: ויהיבנא לי מודה במלזיבי בסוף זהו פאך דהין
לי כי מדאותה ומזוניבי וכסותיבי וסיפוקיבי ומיל לויתי פאורה כל אדרשא.
זביאת מרת **212** בתרולחה דא ותית ליה
לאנטו. ודין נרגיא דהנעלת ליה מבוי **213** בין בקבוק בין בדבוב ובין
בתקשיטין במאני זביב שא בשימוש דירה ובשימוש דעראא הפל קפל עליו
סתמן דגון במאה זקוקים בסוף צרוף
214 ספונ דגון והוסף לה מן דיליה עוד
זבוי **215**

מְאֹה זָקִים קַפֵּת צְרוּפֶן אֲחָדִים כְּנֶגֶן. סְךָ הַבְּלָיָן זָקִים זָקִים בְּסֻף אַרְזָוף וְכֵן
אַבְרָהָם קַפֵּת חַתְּנוֹ דָנָן אֲחָרִיות שְׁטָר בְּתוּבָתָא דָא גְּדוּגְּנָיא דִין
וְתוֹסְפָּתָא דָא קְבִילָת עַלִי וְעַל יְרָתִי בְּתָרָאי לְהַתְּפִרְעָה מִכְלָל שְׁפָר אַרג נְכִסִּין
וְקְנֶגֶן דָאִית לִי תְּחוֹת בְּלָי שְׁמִיא דְּקָנָא וְדַעֲרוֹד אֲנָא לְמִיקָנָא. נְכִסִּין רְאִית
לְהַזָּן אֲחָרִיות וְדָלִית לְהַזָּן אֲחָרִיות בְּלַחְזָן וְהַזָּן אֲחָרָאי וְעַרְבָּאי לְפָרּוּעַ מְהַזָּן
שְׁטָר בְּתוּבָתָא דָא גְּדוּגְּנָיא דִין וְתוֹסְפָּתָא דָא מְנָאִי וְאֲפִילָוּ מִן גְּלִימָא דָעַל
פְּהַפְּאִי בְּחֵץ וּבְכֹוֹתִי מִן יוֹמָא דָנָן וְלַעַלִם. וְאֲחָרִיות שְׁטָר בְּתוּבָתָא דָא גְּדוּגְּנָיא
דִין וְתוֹסְפָּתָא דָא קְבִילָ עַלִי חַתְּנוֹ דָנָן כְּחֹצֶר
כָּל שְׁטָרִי בְּתוֹבוֹת וְתוֹסְפָּתּוֹת דְּנָהִינָן כְּבָנָת יִשְׂרָאֵל הַעֲשֵׂיָן בְּתִיקָון חַוֵּל דָלָא
בְּאַסְמָבָתָא, וְדָלָא בְּטוֹפְסִי דְּשָׁטָרִי. וְקְנֶגֶן מִן מוֹדָה
בְּמוֹדָה 20, 13, 1 חַתְּנוֹ לְמִרְתָּה 10, 1, 1, 1, 1 בְּתַ מִידָה
לְמִקְנָיא בְּיהָה

וְהַפֵּל שְׁרִיד וּקְימָם.

דיקת